

Gdańsk, Katowice, Łódź, Warszawa, Wrocław, 31 marca 2016 r.

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej
w postępowaniu habilitacyjnym doktora Szymona Żeberskiego
z dnia 30 marca 2016 r.**

Na posiedzeniu w dniu 30 marca 2016 r. Komisja w pełnym składzie:

1. przewodniczący komisji – prof. Piotr Zakrzewski, Uniwersytet Warszawski,
2. sekretarz komisji – dr hab. Andrzej Kucharski, Uniwersytet Śląski w Katowicach,
3. recenzent – prof. Marek Balcerzak, Politechnika Łódzka,
4. recenzent – prof. Aleksander Błaszczyk, Uniwersytet Śląski w Katowicach,
5. recenzent – prof. Grzegorz Plebanek, Uniwersytet Wrocławski,
6. członek komisji – prof. Tomasz Natkaniec, Uniwersytet Gdański,
7. członek komisji – prof. Janusz Pawlikowski, Uniwersytet Wrocławski

jednomyślnie wyraziła pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego doktorowi Szymonowi Żeberskiemu w postępowaniu toczącym się w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Uzasadnienie

Recenzenci powołani w przewodzie habilitacyjnym złożyli wnikliwe i obszernie opinie dotyczące dorobku naukowego habilitanta oraz jego aktywności naukowej.

Profesor Marek Balcerzak napisał w recenzji: *Prace omawianego cyklu reprezentują dobry wyrównany poziom. Badania te świadczą o determinacji w dążeniu do uzyskania twierdzeń silnych i uniwersalnych. Dr Żeberski wykazał się sporą pomysłowością i erudycją. Podsumowując, uważam że wyróżniony cykl prac wnosi znaczący wkład w rozwój matematyki.*

Oceniając pozostałą aktywność naukową habilitanta prof. Balcerzak napisał: *Dużym atutem rozwoju naukowego Szymona Żeberskiego była współpraca w zespołach badawczych, w których działały takie autorytety jak Ryll-Nardzewski, Cichoń, Morayne, Banach. Wkład habilitanta do wspólnych badań był niewątpliwy, a samodzielne publikacje i artykuł [H8] z młodym naukowcem-doktorantem potwierdzają jego możliwości. Należy odnotować udział Szymona Żeberskiego w trzech grantach pozauczelnianych jako wykonawcy oraz prezentowanie własnych wyników na wielu konferencjach i szkołach naukowych (...).*

Profesor Balcerzak wskazał też słabsze strony dorobku naukowego habilitanta: *W karierze naukowca ważnym czynnikiem są staże badawcze — tego brakuje w życiorysie doktora Żeberskiego. Słabszą stroną dotychczasowych*

osiągnięć Habilitanta są nieliczne cytowania jego rezultatów. Uzasadniony wydaje się pogląd, że część zagadnień dotyczących niemierzalności, także dzięki pracom Sz. Żeberskiego, stopniowo się wyczerpuje.

Profesor Aleksander Błaszczyk napisał: *Ważną cechą charakterystyczną dorobku naukowego dr. Żeberskiego jest to, że stosuje on zaawansowane i wyrafinowane metody teorii mnogości w tematyce, którą (...) zalicza się zwykle do topologii, a także w dużej części do teorii funkcji rzeczywistych. Moją szczególną uwagę zwróciło piękne zastosowanie twierdzenia Gitika i Shelaha(...). Dr Żeberski stosuje też bardzo umiejętnie metody topologii ogólnej. Analiza rozprawy habilitacyjnej i pozostałych publikacji dr. Szymona Żeberskiego prowadzi do konkluzji, że wyniki zawarte w tych pracach stanowią znaczący dorobek naukowy. Autor rozwiązał kilka stawianych przez innych badaczy problemów, rozwinął pomysłowe techniki, dostrzegł nowe, często zaskakujące związki między różnymi zagadnieniami. Tego rodzaju wkład w rozwój matematyki uważam za szczególnie ważny.*

Profesor Grzegorz Plebanek rozpoczął swoją ocenę od uwag krytycznych: (...) *zakres tematyczny przedstawionej przez dr. Żeberskiego rozprawy habilitacyjnej jest bardzo wąski. Wiele jego prac dotyczy jednego pojęcia (...). Tak zawężony obszar badań powoduje, że oddźwięk rezultatów habilitanta jest na razie nieznaczny (...), których bezpośrednią kontynuacją są następujące stwierdzenia: Z drugiej strony warto podkreślić, że jakkolwiek w omawianych artykułach pojawiają się bardzo klasyczne zagadnienia to stosowane techniki są dość nowoczesne i złożone, a niektóre badane zagadnienia są bardzo subtelne. Przykładem może być tutaj twierdzenie Gitika-Shelaha (...).*

Dalej prof. Plebanek napisał: *Tego typu zagadnienia są w dalszym ciągu przedmiotem zainteresowań znanych matematyków, por. na przykład niedawny preprint Kumara i Shelaha (...). Prace habilitanta demonstrują jego techniczną biegłość w zakresie deskryptywnej teorii mnogości, kombinatoryki nieskończonej i forcingu iterowanego. Jak się wydaje, jego warsztat naukowy pozwala na prowadzenie badań dotyczących bardzo aktualnych i różnorodnych zagadnień.*

Oceniając pozostałą aktywność naukową habilitanta prof. Plebanek napisał:

Habilitant czynnie uczestniczył w wielu konferencjach tematycznych. Brał udział w dwustronnych projektach badawczych (z Austrią i Republiką Czeską) oraz był głównym wykonawcą grantu NCN. Na uwagę zasługuje działalność dydaktyczna i organizacyjna kandydata (...) Od pewnego czasu prowadzi na Politechnice Wrocławskiej aktywnie działające seminarium z teorii mnogości(...).

W konkluzji prof. Plebanek stwierdza: *Niezależnie od pewnych zastrzeżeń wyrażonych powyżej, dotyczących zakresu tematyki badawczej, uważam że dr Żeberski zdecydowanie spełnia zwyczajowe oczekiwania środowiska matematycznego oraz wymagania ustawowe, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk matematycznych.*

Wszystkie trzy recenzje kończą się jednoznacznie pozytywnymi konkluzjami.

Podczas dyskusji recenzenci wyjaśnili szczegółowo swój punkt widzenia, zarówno na mocne strony, jak i na słabsze aspekty dorobku naukowego habilitanta.

Profesor M. Balcerzak podkreślił, że wyniki habilitanta są znaczące i charakteryzują się różnorodnością metod i pomysłów.

Profesor A. Błaszczak potwierdził swoją wysoką ocenę wszystkich prac habilitanta, szczególną uwagę zwracając na pojawiające się w nich interesujące powiązania teorii mnogości z teorią algebr Boole'a.

Profesor G. Plebanek, powtórzywszy swoją krytyczną ocenę wąskiego zakresu tematycznego rozprawy, jednocześnie stwierdził, że poruszane w niej zagadnienia są bardzo subtelne, nadal aktualne, a ich badanie wymagało dużej biegłości technicznej. Ponadto habilitant w swoich ostatnich pracach znacząco rozszerzył tematykę prowadzonych badań.

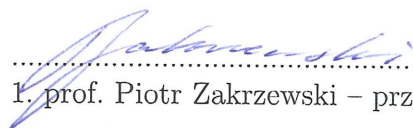
Zarówno recenzenci jak i pozostali członkowie Komisji wymienili poglądy na temat małej cytowalności prac habilitanta i zgodzili się, że choć jest to istotna słabość jego dorobku, niewielka cytowalność zależy od wielu uwarunkowań i nie można stąd wnioskować bezpośrednio o wartości publikacji. W tym kontekście podkreślono, że prace dr. Żeberskiego są publikowane w dobrych i bardzo dobrych czasopismach, właściwych dla podejmowanej w nich problematyki, a ich wyniki stanowią istotny wkład autora w rozwój uprawianej przez niego dyscypliny.

W dyskusji odniesiono się również do pozostałej aktywności naukowej habilitanta, odnotowując – na podstawie przedstawionych materiałów oraz własnej wiedzy – jego udział w wielu konferencjach międzynarodowych, na których wygłaszał bardzo dobrze przygotowane referaty oraz prowadzenie prężnego seminarium badawczego na Politechnice Wrocławskiej.

Reasumując, w trakcie posiedzenia Komisji recenzenci podtrzymali jednoznacznie pozytywną opinię na temat zasadności nadania stopnia doktora habilitowanego, a zdanie to podzielili również pozostali członkowie Komisji.

Po zakończeniu dyskusji, głosując w sposób jawny, wszyscy członkowie Komisji jednomyślnie podjęli uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego doktorowi Szymonowi Żeberskiemu.

Podpisy członków Komisji w postępowaniu habilitacyjnym dr.
Szymona Żeberskiego pod uchwałą Komisji

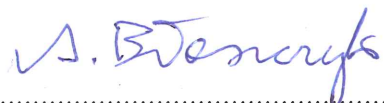

.....
1. prof. Piotr Zakrzewski – przewodniczący Komisji

Podpisy członków Komisji w postępowaniu habilitacyjnym dr.
Szymona Żeberskiego pod uchwałą Komisji

.....
2. dr hab. Andrzej Kucharski – sekretarz Komisji

Podpisy członków Komisji w postępowaniu habilitacyjnym dr.
Szymona Żeberskiego pod uchwałą Komisji

.....
4. prof. Aleksander Błaszczyk – recenzent

Podpisy członków Komisji w postępowaniu habilitacyjnym dr.
Szymona Żeberskiego pod uchwałą Komisji

Pawlikowski

.....
7. prof. Janusz Pawlikowski – członek Komisji